

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista!

📖 Jr 29,12n + uvítání: právě nyní je čas našeho volání k tobě, čas modliteb a hledání – s nadějí, že se nám právě v tomto čase dáváš nalézt, že naše modlitby vyslycháš

🎵 192

Modleme se: Náš milostivý Bože, děkujeme ti, žes nás v Kristu usmířil sám se sebou a položil jsi tak základ pro smíření a pokojné vztahy i mezi námi lidmi. Děkujeme, že jsi poslal svého Syna, aby zachránil svět a vysvobodil i jednoho každého z nás z područí zlého a z otroctví hříchu.

Prosíme, pomoz nám, abychom dokázali čerpat ze smíření tebou darovaného, vyzbroj nás mocí Ducha sv., abychom odolávali svodům, abychom šířili pokoj mezi lidmi, abychom se dokázali postavit i svým nepřátelům dobrem a láskou po vzoru našeho Pána Ježíše Krista. Ať naplňujeme tuto zemi tvou vůlí i tvou chválou: Sláva Otci ... Amen

🎵 631 = Svítá 201

promluva – vyslání do NŠ: musíte poslouchat? koho? ten taky musí?

📖 Mt 10,32-34

🎵 19

„Kéž se ti líbí řeč mých úst i to, o čem rozjímám v srdci, Hospodine, má skálo, vykupiteli můj!“ (Ž 19,15) Kéž se naše rozjímání nad Písmem a naše slova stanou nástroji tvého díla, náš Pane.

📖 Ef 6,10-17

Slova o boji nás, sestry a bratři, zneklidňují. Až děsí. My žijeme v míru již dlouhá desetiletí. Jsme na to zvyklí a bereme to trochu, nebo naopak hodně, jako samozřejmost. Ani si neumíme představit, že by se tady u nás mělo bojovat. Jen ti nejstarší z nás zažili válku s jejím strádáním, a to byli ještě dětmi. Pak ještě okupace v osmašedesátém, tu si pamatuje víc lidí, ale to nebyla tak úplně válka. Jinak klid a mír v České kotlině už velmi dlouho.

Proto si také moc nevíme rady s příběhy o bojích a válkách ze Starého zákona. A proto nám i novozákonní slova a obrazy, v nichž se objeví zbraně a motiv války, moc nejsou po chuti. Násilné běsnění, do něhož upadá celá společnost, nám nahání hrůzu. Proč má cosi takového znít i v kostele, z Bible? Jaké to má místo v duchovním životě?

S jistotou můžeme tvrdit, že křesťanství nevyzývá k nábožensky motivovanému násilí. „Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům,“ (v. 12) slyšeli jsme. K tomuto výroku se ještě vrátíme. Ale je jasné, že nám nejde o to bojovat proti lidem z masa a kostí. To nechtěl ani Ježíš, ani apoštolové. To nehlásá nakonec ani dnes tolikrát omílaný islám jako takový, jinak by víc než miliarda muslimů po celém světě nežila pokojně. To jen několik stovek či pár tisíc zvrhlých šilenců jedná proti základům muslimské víry. Ruku na srdce, takových „křesťanů“ bylo v dějinách, i těch nedávných – třeba na Balkáně nebo v Severním Irsku – také dost a dost.

Umíme a musíme rozlišovat víru a její zneužití. Jak to už v prvním století činí apoštolský pisatel listu do Efezu: „Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům.“ Ačkoli užívá obrazy tehdejší vojenské výzbroje, ani v nejmenším nevyzývá k násilí a k válce.

Doslova tam stojí, že nevedeme svůj boj proti „krvi a tělu.“ Krev je biblickým symbolem tohoto pozemského, stvořeného života. Dokud koluje v žilách, žijeme. Je-li prolita, umíráme. Nevedeme svůj boj proti pozemskému, stvořenému, hmotnému životu. Na to se často pod vlivem pohanských filosofii zapomínalo, pozemský život byl odsunut do pozadí, byl křesťanům lhostejný, byl nezajímavý, protože je přece čeká život věčný. Zapomínalo se na to, že svět i s námi je dobrým Božím stvořením, kde se má naplňovat vůle Stvořitele.

Podobně to „tělo“ nemusí být jen tělo druhých, ale i tělo naše vlastní. I s jeho potřebami, s trápeními i živočišnými pudy. Nevedeme boj proti svému tělu, není to vězení duše, které je potřeba zlomit, umrtvit, aby nepřekáželo duchovnímu rozkvětu. Naopak. O důstojnost tělesného máme bojovat. Za všechny ty hladovějící, fyzicky mučené, zotročované a vykořisťované v jejich každodenní tělesné dřině do úmoru, nemocné a slabé na těle třeba kvůli stáří, i za ty posílané jako živý materiál na válečná jatka máme bojovat. Zápas za spravedlnost

a právo i pro ně a jejich těla patří do naší křesťanské odpovědnosti.

„Krev a tělo,“ skutečnosti pozemské nejsou našimi nepřáteli. Boj se vede na jiné frontě: „Proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla.“ (v. 12) Nepřítel není zde na zemi, ale není ani v nebesích. Tam nedosáhne. V nebi je Bůh a živý Kristus na pravici Otce. Ten náš nepřítel je nesrovnatelně méně než Bůh, leč na nás má síly dost a dost. Jeho velikost se snaží vyjádřit ta charakteristika a jeho popis: „Ovládá, je nadzemský.“ Je proti nám v přesile, moc má nadlidskou, chybí mu konkrétní tvář, ale zle dotírá a má úspěchy.

Takto barvitě líčí list Efezským skutečnost hříchu: Ne, jak si to lidé často představují, několik nevydařených skutků, nejen několik omylů v rozhodování, ne sem tam nějaká neposlušnost, jíž by se šlo při větší snaze vyvarovat. Ale krutý zotročovatel, mocný dobyvatel, totalitní vládce a bezohledný diktátor. To je hřích v celé své síle. Kdo se mu postaví? A kdo mu odolá?

Situace na bojišti vypadá dost beznadějně. Necháme se poplést a zastrašit? Propadneme panice, převálcuje nás informační kampaň nepřítele? Uvěříme všem zprávám šířícím obavy a hlásajícím úspěchy toho zlého? Porážka začíná v myslích a v srdcích. A právě tam díky obnově Duchem svatým a Božím slovem začíná také obrat k vítězství.

Už jsme naznačili, že je zde někdo vyšší, silnější, jehož moc váží víc, neboť sídlí na nebesích. „Svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci.“ (v. 10) Díky této pomoci se můžete „v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát.“ (v. 13) On vám dodává výzbroj, která vás ochrání před útoky toho zlého. „Vezměte ji na sebe.“ (v. 13) „Přijměte ji.“ (v.17) Díky ní váš boj nezůstane beznadějným zoufalým odporem, ale promění se ve vítězné tažení.

On totiž Pán své vítězství již i pro nás vybojoval. Teď jde jen o to bojovat na jeho straně, být na té správné straně barikády. „Přiznat se k Pánu před lidmi.“ (Mt 10,32) Vstoupit do spojenecké smlouvy na straně dobra, pravdy, spravedlnosti, evangelia pokoje, víry a spasení. Tu příležitost máme, je nám nabídnuta a otevřena, jsme k ní povoláni a pozváni. Tak jen směle do toho! Amen

Náš Pane Ježíši Kriste, ty jsi vítězem nad hříchem a nad každým zlem, ty jsi i naší silou v našich zápasech a ve chvílích pokušení. U tebe se modlíme a přimlouváme:

- Prosíme, aby se prosazovala pravda navzdory mnoha lžím a mlžením, které se na nás valí z novin, televize, z internetu.
- Prosíme, aby se prosazovala spravedlnost navzdory útlaku, bezohlednosti, lhostejnosti či vůli k moci a touze po zbohatnutí.
- Prosíme, aby se prosazoval pokoj a mír v místech, kde se válčí, kde v bojích umírají lidé nebo se zatím jen haraší zbraněmi a odstrašují se protivníci.
- Prosíme, aby se prosazovala víra, která se bude upínat k Bohu, která si bude hledět Boží vůle, zastávat se hodnoty a důstojnosti každého člověka.
- Prosíme, aby se povědomí o tvé spáse nám dané šířilo kolem nás, v naší zemi a společnosti.
- Prosíme o tvého Ducha, aby dal svobodně, srozumitelně a věrohodně zaznívat Božímu slovu, aby učil naslouchat mu, aby otevíral pro zvěst evangelia lidské uši i lidská srdce.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 582

ohlášky

📖 Ř 12,21

📖 Nu 6,24-26

♪ 450